

digelse er taget Hensyn til de i Retsplejeloven, jfr. Lov Nr. 84 af 31. Marts 1928, derom indeholdte nye Regler. De Stillinger i Kommunens Tjeneste, der opregnes i Paragraffen, er herved udtrykkelig erkendte som saadanne, som Byraadet, og ikke de paagældende stedlige Udvalg eller Kommissioner, har Ret til at besætte, ligesom højere Myndigheds Approbation af Udnævnelsen ikke udkræves. De kan efter Omstændighederne optages i Vedtægten som egentlige kommunale Tjenestemandstillinger, eller efter Omstændighederne ordnes som honorarlønnede Stillinger.

ad § 22.

Svarer til Købstadkommunallovens § 19, jfr. Borgmesterlovens § 7, 3. Stk. Fristen for Overslagetets Affattelse og dettes Fremlæggelse til offentligt Eftersyn er i Overensstemmelse med det af den i 1921 nedsatte Valglovskommission udarbejdede Forslag til en ny kommunal Valglov udsendt en Maaned. Man opnaar ved denne Udsættelse, at Byraadet under Overslagets Behandling kan danne sig et fyldigere Skøn end tidligere over, hvorledes det regnskabsmæssige Resultat af det Regnskabsaar, der er ved at afsluttes, vil forme sig, ligesom der er nogen Mulighed for, at Raadet kan skønne over det Resultat, den forestaaende Skatte ligning vil bringe. Paa den anden Side har man ikke ment at kunne foreslaa en i sig selv ønskelig yderligere Udskydelse af Overslagets Behandling, idet en saadan Udskydelse vil bevirke, at et eventuelt Skattevalg ikke kan afholdes saa betids, at den nyvalgte Kommunalbestyrelse kan have Budgettet færdigbehandlet til 1. April (jfr. Bemærkningerne til § 37 i det af Valglovskommissionen udarbejdede Forslag til den under 29. Marts 1924 stadfæstede Lov om kommunale Valg).

Ved Bestemmelsen om Udskrivning af ekstraordinær Skat ved forholdsvist Forhøjelse af de i Ligningen opførte Beløb har man, for rigtigere at give Udtryk for Fremgangsmaaden ved Ekstraskattens Berregning, af rent formelle Grunde erstattet Ordet „Ligningen“ med „Skattelisten“.

ad § 23.

Købstadforeningens Repræsentanter i det af Indenrigsministeriet til Forberedelse af nærværende Lovforslag nedsatte Udvalg har stillet Forslag om at indskrænke Ministeriets Beføjelser efter den nugældende Købstadkommunallov ved at tillade Kø-

stadkommunerne at erhverve fast Ejendom uden Indenrigsministeriets Samtykke, naar de med Erhvervelsen forbundne Udgifter afholdes af Kommunens Kassebeholdning. Paa samme Maade skulde det efter dette Forslag være tilladt Kommunerne uden Samtykke at afhænde fast Ejendom, naar Salgssummen henlægges til Kapitalformuen, ligesom Kommunerne frit skulde kunne disponere over de til særlige Formaal henlagte Midler (Fonds), naar disse finder Anvendelse efter deres Bestemmelse.

Ministeriet har dog ikke ment at kunne gaa med til saa vidtgaaende Afvigelser fra de herom i Købstadkommunallovens § 20, 1. Stk., 2. Pkt. givne Bestemmelser, jfr. de om de enkelte Punkter nedenfor gjorte Bemærkninger.

Da der saaledes ikke i det nedsatte Udvalg har kunnet opnaas Enighed om Indholdet af Bestemmelserne om Købstædernes Beføjelse til at købe og sælge fast Ejendom, optage Laan m. v., har Ministeriet affattet disse som i nærværende Paragrafs fem første Stykker angivet.

Ministeriets Forslag slutter sig til de hidtil gældende Regler i Købstadkommunallovens § 20. Dog har man stillet Forslag om, at Indenrigsministeriets Samtykke vil være at indhente ogsaa til Optagelse af midlertidige Laan over en vis Størrelse. Den nugældende Regel om, at Samtykke udkræves til „at optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kan tilbagebetales af det følgende Aars Indtægter“ har paa Grund af sin vage Karakter givet Anledning til, at Grænsen mellem de Laan, hvortil Samtykke udkræves, og saadanne Laan, som kan optages uden Samtykke, er blevet udvisket. Det kan saaledes nævnes, at forskellige Købstæder gennem Kassekreditter uden Ministeriets Samtykke har paadraget sig overordentlig store Gældsposter, som de ikke har haft Evne til at afvikle i Løbet af et kortere Aaremaal, end sigte inden den af Loven fastsatte Frist. Ministeriet maa derfor finde det hensigtsmæssigt, at det paa en Maade, der ikke lader Plads aaben for Tvivl, bliver fastslaaet, at Samtykke ogsaa udkræves til Optagelse af midlertidige Laan, naar disse overstiger en efter Byens Størrelse nærmere fastsat Grænse, som man har foreslaaet sat til 25 Kr. pr. Indbygger.

Som et naturligt Supplement til Bestemmelserne om Optagelse af Laan har man endvidere indføjet en Bestemmelse om, at Foretagender, som skal bestrides ved Laan, ikke maa paabegyndes, før Sam-